

нѣ, и като да му ся свидѣше, че не ꙗ порастнѣлъ тука, а си губилъ врѣме-то по пусти-ни-тѣ на ловъ и на бой, че точилъ сабѣж-тѣ си и хабилъ душѣ-тѣ си. Той прѣгльда сичкы-тѣ утрѣбы и покѣщникѣ въ палаты-тѣ, влазаше и въ прѣстолнѣ-тѣ палатѣ, гльдаше образ-атъ Райнинѣ, и пакъ излазаше навесенѣ, като че ся бѣше събудилъ отъ тежѣкъ сънѣ.

Пристигнѣ брѣзоходецѣ, и обади че голѣма сила блѣгарска иде на Прѣславѣ.

— Нека дойдѣтъ да сложѣтъ главы-тѣ си прѣдъ стѣны-тѣ на мой-атъ прѣстоленѣ градѣ, отговори Святославѣ.

Колко не трѣсихѣ царкыниѣ Райнѣ, не могахѣ да ѣ найдѣтъ. Святославѣ мѣмляше, че ти ся крѣкѣ въ Прѣславѣ, и той бы прѣровилъ сичкы-атъ градѣ за да ѣ намѣри, але гнѣв-атъ надви на сичкы-тѣ другы чувства.

Тѣ искаше да мя обажѣтъ, извика той, улови сабѣж-тѣ си и ся спусти въ прѣстолнѣ-тѣ палатѣ. Напрѣдѣ му стои Райна, като жива, той искаше да и' отвърне за нейно-то равнодушнѣ, а ти и очи не мига. нити ся стрѣска, нити ся плаши, нити пакъ ся моли да ѣ не посѣче. И царѣ Петърѣ испулилъ очи и гль-